

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Relationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

de arbit. s. an possit. ¶ An qui iudicat habet prius consilio sapientis. exculatur a potestate iudicis male iudicantis. si iniustum sit consilium. j. de sent. ad fi. s. si iudex scierit. & ibi. & in s. sequi habetur. an teneat sententia lata intra terminum statutum consultori. ipso non expectato. & an valeat: & de materia vide Bar. in suo tractatu De requisitione consilij. multum bene.

8. ver. cum autem fuerit finis. ampliat tamen auctor: & quid inseruit de Io. de Deco. j. dicam. c. Tit. prox. ¶ Vers. hos autem. d. Dicentes. ¶ Ecce stat. 3. ad fi. & facit Prouer. 13. e. Enim. ¶ Assumit verba Io. de Deco. ver. s. parte 2. & ei quod sequitur. conuenit ad Ro. 3. Deus verax est: & omnis homo mendax. f. Si. ¶ Hoc habuit Io. de Deco. vers. super parte 3.

De petitione sententia, & eius cautela. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Advocatus antequam sententia petat, debet sua cause merita perscrutari. Voluntas cordis secreta communiter legitur in facie. Tepidus in petendo sententiam, presumitur de suo iure diffidere. 4 Advocatus certus de victoria, debet adesse sententia prolationi: si autem econuerso, fugere.

QVONIAM disputatio super actitatis habita, & conclusio; in negotio, & deliberatione cum peritis habita, sola sententia prolatio superest, qua partes debent instanter petere, vt ext. de sen. & re iu. causam que, ideo de petitione sententia perscrutamus. ¶ No. b. igitur advocate, q. prius quam sententiam petas, debes diligenter causam tue merita perscrutari. Vnde consulo, q. accitis tibi peritis, de quibus confidas, cum eis deliberes diligenter, iuxta illud: OMNIA cum amico delibera: quia qd a pluribus querit, facilius inuenit. vt 20. dist. de quibus. nec nimis tunc prudentia innitaris. multos enim propter suam presumptionem sepe vidi in causis decipi. ext. de p. sit. ne in iuris. c. j. & ad hoc s. de aduo. §. nunc tractemus. Item consulo, q. stomacho ieiuno deliberes: quia tunc melius videntur sensus, i. q. j. sane ext. de testib. c. j. 22. q. 3. honestu. & hoc est, qd Philosophus dicit, Quod post somnum, quando satis dormisti, melius deliberabis: tunc enim nullus rumor impedit sensuum, & concordat extra de accusat. si confiterit. quia, secundum Hieronymum, veter pinguis crassum sensum generat, vt 43. dist. §. si. & vt ad via peruenias veritatis, opponere & allega contra tuam partem qd dic, vt in pre. §. nunc tractemus, & si inteneris causam desperatam, cōpone, vt dixi s. tit. prox. ¶ Si vero confidis de tuo iure, adeas iudicem sermone modesto, & vultu leti: q. in facie legit cordis secreta voluntas: & vultus talis erit, qualis mente gerit, ar. 4. di. §. j. & §. si. & laudes cum, vt tibi sit p. p. ius, 26. q. vlt. al. ligat. dicens ei cū reuerentia, q. placeat sibi eam sine calculo diffinire: & hoc, si de ipso fide plene confidis, si vero dubitas, de fide, sine peritia eius idem dicas & expecta, utrum dicat q. velit deliberare cum peritis, qd si dixerit, respondeas. Latus sum valde, q. ad vestri exoneracionem salubre consilium habeatis: nec p. hoc censis in prauum consilium, vel consiliarium consentire. Quod si videris cum absque consilio ad diffinitionem arrere, curia licet & humiliter dicas ei: Domine, supplico, ut iuxta consilium d. Salomonis procedere velitis dicentis. ¶ Omnia fac cum consilio, & c. vt s. tit. prox. a. l. si. ¶ Que autem premissa sunt, etiam in interlo-

¶ Bald. de Petitione sententia, & eius cautela. CVM petis sententiam ferri, sit tibi memoria; vt petas aduersarium in expensis condemnari, vers. si. G Sed an in fructibus & interesse potest iudex condemnare sine petitione? Dic, q. in fructibus antelitis contenti quoniam perceptis exigitur petitio, sed post licet contentatam non, vt not. ff. de dam. infel. si quis missum, §. iudex. Bal. vide s. de dispu. & alleg. §. s. p. Sed quid in poenis dicit statutum, q. peturus perdat licet. ¶ An sine petitione poterit iudex condemnare peritum in amissione casus? & vide tur. q. sic. ff. de ad. edic. ad. lites. §. item sciendum. In contrarium videtur ff. de dam. infel. l. 4. §. hoc autem iudicium, hoc enim non pertinet ad sequentiam petitorum, sed oritur ex noua causa, ar. ff. de i. lit. tur. l. j. Ergo iudex non potest supplere ex officio: ad hoc facit C. ut licet pen. l. j. in gl. & ff. de iur. fic. l. eius q. delator. C. loc. l. adu. C. v. vi. no. ab re. in gl. i. auti, de tri. & semis. j. in gl. & hoc est tuti. Bal. & ad oia sufficit petitio qualis, sub hac forma, peto sententia ferri pro me, C. de p. ac. l. petis. G. ¶ Sed quid dices, actore absente & citato legitime, lite non contestata, si reus petit sententiam ferri, iudex ex gestis sentit pro actore, & pronunciat pro eo, an valeat videtur, q. non, quia lis non est contestata, C. de temp. ap. l. ff. §. illud. Sed pro reo bene valet, ut in athen. qui semel. C. quomodo & quando iur. SOL. Credo valere: & imputet sibi reus, qui stulte petit, & iudex pro absente potest supplere, l. propter adum. §. si autem reus, & s. seq. C. de iur. Bal. ¶ Vide, quatuor sunt casus, nam quandoque fertur sententia pro presentate, & tunc petitio est necessaria: quandoq. pro presentate contra absentem, & idem: quandoque pro absente contra presentem, & tunc non est necessaria presentia absentium: quandoque pro absente contra absentem, & tunc non valet sententia, ff. de arb. l. arbiter. ita vide j. prox. ¶ Sed quare non sufficit actori, q. in libello petit condemnari? Respon. quia illa sunt verba, futuri temporis: sed ista petitio est presentis, ut nunc: & ita vltima petitio est idem dicere, q. instantia: quia ad instantiam partes iudex debet procedere, non motu proprio, ut in athen. qui semel. ibi. reus appellat, & c. ff. de iur. l. & post. C. ut intra cert. tem. l. 2. cum similib. Bal. vide j. tit. j. §. de quibus, vers. sed pone G.

3 cautionibus obseruentur. ¶ Item not. q. ubi speras verisimiliter pro te sententiam proferendam fore, postules eam ferri: & vtaris verbis positus s. de dispen. §. nunc videndum. in fi. & §. post hoc autem. ver. sic igitur destruat. non tamen inopportune, nisi in mora videas periculum imminere: tunc uere insta opportune & impotente, ut 43. dist. lit. rector. in fi. & ext. de elect. cum inter R. seniore in prin. Licet enim de ipso confidas, credas tū cū hominem esse, & ideo pronum ad malū, 22. q. 1. omnis etas. x. q. 3. proclius maxime si sit solitus nimis corrumpi, xi. q. 3. g. recte. 14. q. v. no. hanc. 11. q. 3. no. licet & c. pauper. ext. de pig. illo. §. si cū suis. ¶ Concor. Si enim tepidus sis nimis in petendo sententiam, presu meris de tuo iure diffidere, vt 43. dist. in mandat. s. Pete igitur sententia, prout no. in pre. uer. sic igitur. ¶ Item aduocate, tibi consulo, q. si certus es de victoria, ad sis sententia: si contrarium speres, fuge, sicut Medici faciunt, in primo casu honor, in secundo casu contumelia te vbiq. sequitur. In dubio autem est consilium, q. interis, propter multa, que tunc saepe occurrunt, ex quibus causa tua in causa appellationis iuuari poterit, si succūbere te cōtingat. Illud autem tibi sit memoria, ut semper aduersarium petas in expensis tibi legitime pdemari, ut dixi s. in pre. §. nunc videndum. in fi. & §. seq. & de expensis. §. j. ad fi.

De Relationibus. Rubrica.

AEPE contingit, quod is, qui cause discussit merita, dubitat, qualiter pronunciare debeat: & sic refer negotium ad superiorē, vt sibi respondeatur, qualiter in pronunciano debet habere debeat: ideoque aliqua de his relationibus premitamus. Item quando is, qui causam examinauit, iudicandi potestatem non habet immo ipsam debet ad superiorē remittere, ut ubi lis sit, sibi finem debitum fortiaur, ext. de elect. dudū j. & de test. ad hoc alias incipit, presentiam §. in lib. 6. ideoque de his remissionibus aliqua subsequenter adiciamus. Et licet ferre omnes iuris canonici tractatores communiter recipiant verbum Relationis & Remissionis, & etiam iura quādoq. ut patet ext. de pur. can. cum dilectus §. is igitur. hoc ramen nobis non placet, prout clare ex sequentibus apparebit. Primo igitur videndum est, quid sit relatio: de quibus stat. quando: & qualiter fiat: & quis sit eius effectus.

ADDITIONES.

a Nullus ex practicis auctoribus posuit hanc rubricam præter Io. de Deco in lib. iudicum, parte 2. qui posuit rubricellam: petitio sententia. & ibi modicum: & iterum modicum parte 3. sub eadem rubrica: de quo modico j. dicam. ¶ Vbert. u. de Bob. posuit hoc nigrū, vbi s. dixi s. tit. prox. & dicam j. Tamen auctor ampliauit Io. de Deco. licet verba eius communiter assumpserit. In cauil. non inueni adhuc, quod hanc Vberti partemauerit.

1. S. Relatio ADDITIONES.

- 2 Practici auctores non posuerunt hanc rubricam, excepto Io. de Deco qui eam posuit Caui. lib. v. rub. vlt. ubi ponit quādam relationum exempla. Fecit etiam de his tractatum, qui inchoat, Incipit summa de relationibus: ubi plenus profectus, & ponit formas, & communiter habetur post librum Dispensationum & sententiarum. Habuit et po auctor de his pabulum, & 2 Summistis. Azone præcipit, Goff. & Ho. Et no. q. ordinem Legistarum secutus est auctor quo ad librum Codicis, tractans prius de relationibus, quam de appellationibus: sed discordat compilatio Digestorum & noira, in quibus simul de vtriusque tractatur scilicet de appellationibus & relationibus. Discordat autem ab illis tribus compilationibus, quia in illis prius tractatur de sententia, quam de his: sed propter diuersas relationis causas procedit vtraque: de quibus j. s. j. b. Apparebit. ¶ Forfan voluit Io. de Deco: vbi s. dicere primo, q. relatio eret proprie delegatorum, improprie ordinariorum, verum sicut reconuentio præsupponit conuentionem, sic & remissio remissionem. Referre autem idem est, quod deferre, proferre, vel intimare: miscetur ista, de de. ego. c. j. lib. 6. ver. si autem de fitu mo. in singulis, ver. si uero, & c. ea quæ, quod si forsan, & in cle. de heret. nolentes. in fi. c. Relatio. ¶ Hoc membrum non posuerunt Summistæ. d. Effectus. ¶ Io. de Deco, vbi s. 2. parte septem articulis, non dico membra, hanc materiam tradere voluit: sed sic loquendo, obfuscauit, sis ergo auctoris narratione contentus.

rotum quod sequitur, fuit Vberti de Bob. mihi charta

Specul. Secunda pars. Y 2

1. §. Relatio est iudici de iure dubitantis ad principē missa p̄sultatio. ut probat C. de rela. l. j. & si. & ext. de appel. c. intimasti. & 2. q. 3. si quid in ecclesia.

ADDITIO.

1 Ecclesia. ¶ Non continet diffinitioni loquitur enim non de consultatio ne iudicis: sed de renunciatione prelati. quæ fit per subditum.

S V M M A R I V M.

- 1 Relatio de quibus fit faciēda.
- 2 Index fingens malitiose de iure se dubitare. fit infamis.
- 3 Index potius debet in odore bona fame delectari. quam male.
- 4 Causa præsumitur iusta. vel iniusta. ex qualitate persona.

2. §. De quibus faciēda sit relatio. breuiter perstringamus. Et quidē ꝑ faciēda est in omni casu siue sit cā ciuili. siue criminali. cū de iure dubitatur: secus qñ super factō. in auth. Collat. 6. de iu. §. si. ff. de iu. l. eum quē temere §. j. in auth. in medio lit. nō fieri sacras for. uel ius. Collat. 8. §. j. ver. qđ enim. & §. si vero aliqua. xi. dist. c. fi. ext. de bap. nō iter. opponēs & 2. di. responsā. Vnde dicit Imperator. nō enim crimina. sed vindicta potius ad nos debuit puenire. C. de off. p̄. Oriē. & Myrli. 3. in fi. 27. q. j. custos. & c. si homo. ff. de ap. p̄. stōnes. Si ergo n̄ inueniēti ius expressū. n̄ est culpā dū index. si superiorē cōsulat. ext. de no oper. nunc. c. j. 21. dist. c. j. vel si n̄ dubitar de intellectu legis. uel cā nonis. ut in præ. §. si nero aliqua. ext. de sentē. exc. iter alia. xi. q. j. §. ex his omnib⁹ & de simo. p. tuas. j. uel super contrarietate iurū. ext. de fidei in fr. pastoralis. de resti. spol. literas. & c. frequēs. lib. 6. de renunc. post translationē ext. de his. quæ sunt a prelata. sine con. ca. c. cū apostolica. ext. de do. apostolica. de off. deleg. l. p̄. quæstionū. de uoto. ex multa. de verb. sig. cū olim. Cum his ergo casibus secure referat. utrū delegatus ab illo dēt querere. q̄ delegauit cū? ut ff. de off. pro con. l. solent. §. legatos & in præ. c. super quæstionū. §. porro. ¶ Porro iudex malitiose fingēs se dubitare de iure. infamis fit. & in 30. li. auri punit. C. de legi. 1. 2. 2. & extra. de referi. cum contingat. Sed forte hæc pœna nō hēt locū secundū canones. sed illa. q̄ est ext. de re in. cū æterni. li. 6. ¶ Sed pone. ecce victor in cā. petit expensas. & enidēter docet de casu nia aduersarij. qui in principali succūbit. itē docet eni de iur. & multipliciter in responsionibus variasse. demū iudex uult referre super dubio expensarū. nunquid dicit in relatione sua illi calumniatorē periturū. & huiusmodi? Videt q̄ nō: quia do. Papa potius delectat in odore bonæ fame alicuius. quā malæ. ut extra. de accus. licet in fi. & arg. xi. q. 3. in cūctis. & 86. dist. si qd. 2. q. vit. p̄. scripta. ext. qui ma. acc. p̄. c. 2. Arg. 2. quia ex hoc præsumitur p̄tra personam. & ex qualitate personæ præsumitur cā iusta. uel iniusta. ut ext. de no. ope. nunc. c. 2. & de pig. illo & ff. de ufu. qui semisses. §. j. & ext. de præb. nisi. & 63. dist. sunt nonnulli & p̄sumitur 2. cām variatis. ext. ut ecc. ben. c. vnic. Ex quo. n. de præmissis p̄tabit cōstat per consequens. illi in expensis condemnandū. ext. de penis. calumniā. Item iudex p̄t punire crimen. ubi. cunq; p̄tinget causam. de qua agitur. et sine accusatore. ext. de elec. p. inquisitionē. ff. de testi. qui falsa. & c. e. nulli. & ff. de adul. si maritus. ext. de excep. §. j. de iure iur. querelā de fidei iustor. puenit. de rescrip. olim. & de accus. super his. & de collusionib. c. crimina Et hoc ultimum uerius est. licet multos magnos audierim contrarium asserens.

ADDITIO.

1 L. 2. ¶ Secundum Hosti. in Summa huius tituli. in fi. quod sequitur. additur in dec. intimasti. de appel. ut ibi scripsi super j. gl.

¶ Quando faciēda sit relatio.

3. §. Quando autē sit relatio faciēda? clarum est. q̄ super quolibet iuris dubio prius quā illud sententialiter declaratur. C. e. l. j. ff. quādo. ap. sit. l. j. respon. j. & 2. q. 6. biduū. in fi. In casu tamen speciale est. ut post latā sententiā fiat. scilicet in criminali. ubi prius fertur sententiā. ut demum princeps æstimet. an sit sequēda: puta ubi præses aliquē in insulā deportauit. ff. de inter. & rele. inter. penas. & l. seq. ff. de iniur. rup. te. si quis uisio §. q̄ tñ. ff. qñ app. sit. l. j. & 2. q. 6. biduū ad fi. Fit quoque relatio in omni parte litis: sit. n. in principio litis. cū queritur de modo processus. ext. de accus. super his. xi. dist. c. fi. Item fit sæpe in medio litis. cū dubitat de aliquo. super quo nō inueniēti ius expressum. hoc probatur 3. q. 6. multum. 2. q. j. nomen. 3. q. 1. §. spatiū ext. de testi. tam literis. ext. de offi. deleg. super quæstionū. §. si. & c. p̄. n. C. de rela. l. j. ubi ponitur forma referēdi. & l. 2. & 3. Item fit relatio post sententiā. puta de assignanda insula. uel alia pœna assignēda. xix. dist. in memoriā. & in con

cord. positus. in prin. ubi pura. ibi. & c. Generaliter autē. quoties expedit. ex causa iusta & necessaria fit relatio: exemplo Moysi. qui ingressus tabernaculum querelas populi ad Dominum referebat. ut secundum eius imperium iudicaret. ext. de re iur. cum æterni. li. 6. 1. q. 3. summopere. & expensē in ferendo factā contribuentur a partibus. extra de statu mon. ea quæ. §. hæc eadem circa.

ADDITIONES.

2 Quoque. ¶ Verba Io. de Deo. ubi §. 2. ver. 7.
b Moysi. ¶ Exo. 32.
ADDITIO. In quo docemur. q̄ iudex debet ferre sententiā secundum Deum. & non secundum propriam uoluntatem: & q̄ secundum leges & canones debeat quis iudicare. in quib. uidetur uoluntas Dei explicata: dic ut per Io. de Turre crem. in c. summopere. hic alleg. Hen. Ferran.

S V M M A R I V M.

- 1 Relationibus plena ueritas inesse dicitur. cum uel allegationibus partes repelluntur. uel partium approbantur assensu.
- 2 Relatio debet fieri plena.
- 3 Relatio ante litis contestationem qualiter fit formanda.
- 4 Inquisitor status alicuius monasterij que debeat querere. ut relationem debitam faciat.
- 5 Forma relationis. ubi post litis ingressum dubitatur de intellectu uel contrarietate iuris.
- 6 Relatio qualiter fit faciēda. ubi ius expressum non inuenitur.
- 7 Relatio post sententiā qualiter fit formanda.
- 8 Relationum exemplar csi per manum publicam partibus dandum.

¶ Relatio de quibus fit faciēda.

4. §. Qualiter sit faciēda relatio dicamus. Et quidē examinato diuigēter articulo. si p̄ quo fieri dēt relatio. partibus præsentibus dicat iudex. se su p̄ eo dubitare. & uelle Principem p̄silere demū officiat literā quā p̄ncipi dirigat. in qua p̄tineatur processus corā eo habitus. & dubitationis articulus. & rationēs partū. & iura. quæ ipsūm faciūt dubitare: quo factō litera ipsa. seu libellus ille debeat corā partibus legi: & si quis d̄dicere iuste uoluerit. liberum ei erit: uel quia forte aliter scriptum sit. quā actum: uel quia semiplene sit scriptum. & huiusmodi. ut ext. de elec. cum inter R. seniorē. ad fi. ¶ Tūc enim demū relationibus plena ueritas inest. cū uel allegationibus partes repelluntur. uel partū approbant assensu. ut C. de rela. l. 2. in fi. & l. j. & nisi relationis exemplum partibus ediderit. (ad qđ tenetur. ex quo se relatuū tolleret.) poterit appellari. ut ext. de appel. intimasti. Si uero tunc appellatum non fuit. postea cum princeps rescripserit. nō poterit appellari. sed a snia. §. 2. q. 6. biduū. in fi. quia relationē approbasse uidetur. ut ibi. & ff. quādo app. sit. l. j. respon. j. C. de rela. l. j. ¶ Item relatio plena debet fieri. ut ext. de elec. dudum. j. §. & fideliter. ut ext. de re iur. cū Bertholdus. §. licet autē. & omnia p̄tinere debet. ita ut nō sit iterū necesse pro actis mitti. ut C. e. l. fi. & arg. ext. de app. cordi. §. post hæc. lib. 6. nec debet p̄tinere aliquid falsitatis. sed fideliter est faciēda. & pure ut j. ti. prox. §. uidentium. ver. qđ demum. Quod si inter partem & iudicem super hoc sit cōtentio. tunc recurritur ad originalia acta: ext. de proba. quoniam contra. Debet quoque iudex in relatione inferre. quæ contra eum a partibus opponuntur. & etiā appellationem. C. eo. l. fi. ext. de appel. intimasti. & c. ut debitus. Et ex quo pars relationem sigillatā portandam recipit. non debet eam aperire: alioquin grauius punietur. extra. de offi. delega. cum olim magister. de rescriptis. olim.

3 ¶ Relatio igitur ante litis ingressum hoc modo formatur: FORMA.

ADDITIONES.

- 1 Repelluntur. ¶ Exponit ibi glos. ut quia fuit dies statuta. & nil dixerunt. quicquid uoluerint.
- 2 Appellari. ¶ De iure canonico certum est hoc. de iure autem ciuili disputatur hic. & in l. j. C. e. ti. in vlti. gl. & ibi plenius per Cy. Disputationis ratio: quia ab interlocutoris ante sententiā regulariter secundum leges non appellatur. C. quorum appell non recip. ante sententiā. de app. super eo. 2. & lex uocat hanc interlocutoriam. ff. de appel. l. j. §. j.
- 3 Sententiā. ¶ Lata post non enim loquitur de prius lata. & scriptum fuit principi. ut infulam assignaret: quod fecit: de qua §. 5. prox. & hoc uult sequens allegatio. Si uero consultus fuisset Princeps super sententiā ferenda. quæ profertur secundum eius responsum. si pars habuit copiam relationis. & consensit. resistere non potest: si non habuit. uel contra dicitur. uel appellare poterit. uel saltem refutatorias p̄. C. e. ti. l. j. ff. de appel. l. j. §. j. Vbi autem princeps nisset. postquam iudex ferret sententiā diffini interposita non directē contra responsum p̄ncipis: sponso: alias esset iniqua.

FORMA 2. Sanctissimo in Christo domino Clementi diuina permissio vniuersalis ecclesie summo Pontifici, T. delegat. I. tali ca, a vobis pedu oscula beatorum sanctitatis vestre, qua de cui reuerentia. susceptis literis talis est talis, tale crimē hoc mō: pu ta accusando, uel denunciando, uel excipiendo, uel an affirmatio nem, uel post obiecit: qd̄ quidem crimē probatū auctorem peni tus repelleret ab agendo. Cum igitur dubitem qualiter in his de beā pcedere, instāter postulo, ut me si p hoc vestris dignemini literis informare. hęc probatur ext. de accus. super his. & c. inq̄si tionis. de simō. licet. Hali. 23. dist. illud. ¶ Si autem fuerit in qui sitor super statu alicui⁹ monasterii: tam in capite, quā in mēbris potest querere, an omnes debeat adstringere iuramēto, scilicet conspiratores, inimicos, excommunicatos, & conuersos & con uersas pradiū loci. Itē an hi qui psecuti sunt inquisitionē, ha bebūt expensas, & vnde hoc probatur ext. de re. iu. cum I. & A. ext. de accus. inquisitionis. & c. pe. Itē ordinarius inueniens ciui tatenſes & dioceſanos dīcedere a statu vniuersalis ecclesie, uel a p̄ſuetudine, quam Romana ecclesia seruat, & docet seruandā, potest Papam consulere, qualiter in his debeat se habere: & hęc est potius consultatio, quam relatio: & probat̄ ix. dist. quis ne ſciat. de consec. dist. 2. pacem. de consec. dist. j. de nominibus. 4. di. denique. 1. 2. dist. illa. Itē si populus aliquis diuino adiutorio no uiter conuertatur ad fidem, potest cōſulere Papam, qualiter de bet se habere: & qualiter debet informari in fide, & qualiter ec clesie eorū dēt adificari, & quibus consuetudinibus imbuat̄ 12. dist. nouit. xii. q. j. q̄a tua. 30. dist. c. si. o. dist. c. si. ext. de pen. & re. missio. Deus. 28. di. c. si. Sed hoc præcedens potius est cōſultatio, q̄ fit extra iudiciū, quam relatio, q̄ fit in iudicio. ¶ Porro post litis ingressum, cum dubitatur de intellectu, uel contrarietate iuris, sic fit relatio: ¶ **FORMA** Sanctissimo patri, & c. Verum cum iu xta vestri tenorem mandati, causā præfatā cognitioni intende rem, si p̄ tali lege, uel decretali disputatio est exorta, aliis sic eā debere intelligi asserentibus, aliis vero non leuis opinionis in cō trarium asserentibus: ex quorum cōtradictione, cepi merito du bitare. Super talis canonis intellectu variæ & diuersæ sunt Magistrorum opinionis scriptæ ita ut dubitem, quæ ipsarum sit alteri præferenda: uel sic, In præfata causa tales sunt pro cōtrari is allegatæ: in cuius contrarietatis solutione dubito vehemēter. Vñ cum mel⁹ sit pie dubitate, quam temere diffinire, sanctitati vestræ duco humiliter supplicādum, quatenus vestro me digne mini oraculo edocere, qualiter ipsum ius intelligatur: uel quali ter oppositionū diuersitas, uel cōtrarietatis perplexitas exsol uatur, ut unde iura prodēt, inde quoq; interpretatio, seu decla ratio procedat. hęc probantur in concor. quæ sunt §. de gbus. ibi, uel si dubitat. & ibi, uel super p̄trarietate. & tex. l. ex facto. ff. de unlg. ¶ Quod si ius n̄ inueniatur expressum, sic relatio fiat: ¶ **FORMA** Sanctissimo, & c. Nouerit sanctitas vestra, q̄ in causā ipsa, mihi a vobis cōmissa opponit, q̄ iudex esse non possum, p̄ cō quod sim comparer, uel patrinus auctoris, uel, q̄ mihi nō cre ditur sic dicenti, eā viue uocis oraculo fore mihi a vobis com missam, quantūcūq; vester familiaris, & de vestra curia sim. nisi id per instrumenta, uel testes ostēdā. Cum igitur isti casus, noui sint, nec sint in iure expressi, supplico, ut qd̄ iuris in eis, sit vestro dignemini oraculo declararent ext. de ap. postremo. & de off. d̄ leg. cum in iure. C. de mand. prin. l. j. ext. de frig. fraternitatis. 20. dist. de libellis. in fi. ext. de no. ope. nun. c. j. & vide §. de prob. §. vi dendum. ver. quid de auditoribus. ¶ Cæterum relatio post sen tentiam sic formatur: p̄missio enim loco salutationis & humili ationis aloquio dicas: ¶ **FORMA** Notū vestræ celsitudini facio, q̄ talis d̄ tali crimine capitali coram me accusatus, ad plenam causæ discussis meritis per me, de ipso crimine occurrat sententiam condemnationis. Cū igitur ex tali crimine meruerit deportationem, seu exiliū, ad qd̄ est etiam condemnatus, vestrā rogo magnificentiā, ut ei insula, uel locum. uel aliam p̄nā sicut vestræ maiestati placuerit, assi gnetis. hęc p̄bant̄ ff. de inter. & rele. inter. penas. & l. seq. in prin. 2. q. vi. biduū. in fi. ff. quan. appel. lit. l. j. respon. j. ¶ Et nota, q̄ ha rum relationum exemplar est per manus publicam partibus dā dum, ut prædixi. Item not. q̄ quilibet iudex refert sapiētibus, cū quibus deliberat, plene merita causæ, ut dixi §. de requis. cōsiliū, prope fi. Sed & auditores generales palatii domini Papæ, qui ei⁹ vice causas audiūt, eidem domino singula litis dubia viua uoce referunt, Moſis exēplo vt §. §. proximi. uer. generaliter, & et super singulis diffinitus. referunt em, quid petitur, qualiter, & quate nus in lite processum est, quid p̄batur, qd̄ replicatur, quid impli catur, & breuiter pure ac fideliter debet referre omnia iura, & ra tiones partis cuius libet, non alieniando, uel aggravando, uel sub iiciendo iura partis alterius, quæ possint ipsum Papam mouere, sed ita ut in manibus suis gerant, s. q. ix. pura. ext. de re. in. cum Bertholdus. ibi, qui cum nobis, vt ext. de deci. dudū. ver. prior au

re præhabita cum aliis auditoribus ibidem presentibus, idē do minus Papa dicit ei: Ita pronunciat: & dat ei potestāte & licentiā pronuncianti, q̄ non habent alii auditores, sed solum adien di & cognoscendi: quare. Auditores uocantur. unde & in pronū tiatione semper dicit auditor: Facta domino nostro summo pō tifici relatione fidei, de ipsi⁹ speciali licentia & mandato mihi fa cto oraculo viua uocis ita pronuncio, j. de sent. §. vt autē. ver. f. ceterum.

ADDITIONES:

- a **FORMA**. ¶ Ista & omnes sequentes fuerunt Io. de Deo, vbi §. primo, & plenus secundum.
- b In Christo. ¶ Hodie non ponimus In Christo, vt patet in forma sequenti.
- c Auctoris. ¶ Super hoc uide quod scripsi de app. cum speciali. super 4. gl. & hoc exemplum non fuit Io. de Deo, sed auctoris.

¶ Quis sit relationis effectus.

§. §. Effectus autē relationis, seu cōsultationis est vt causa, vel etiā cōsultatione pendēte, nihil debeat innouari, uel de causæ meritis inquiri, uel aliqd̄ sic rialias irritū id habetur, C. e. l. j. ext. de off. leg. c. licet. & de post. prela. bonē. 2. §. nec noceat. C. de ap. ex illo. 2. q. j. nomē. 3. q. 6. multū In omnib. em his expectādum est superioris respōsum, a 6. q. 3. denique. Veruntamen, secundum B. a. quāuis relatio fuerit per iudicem approbata, tamē prius q̄ facta sit, potest ea cōmissa de partium consensu in causā procedi, arg. C. e. l. 2. Arg. cōtra, ex tra de off. deleg. significantibus. b. Quid si iudex & vna pars consentit relationi faciendæ, altera uero nō? Videtur, q̄ iudex pos sit penitere: quia certum est eum nondum retulisse, quamuis re ferre uoluerit, arg. ff. rem. rar. hab. amplius. Si uero altera pars cō sentit, tunc altera parte instāte quod fiat, sicut sibi copia ipsius: ex tra de ap. intimasti. Quid si iam relationē partibus edidit, & post ea partes consenserunt, quod cognoscat, nec relatio procedat? Respon locus est penitentia, dummodo iudex consentiat, arg. ff. de pac. ab emptione. ext. de reg. iu. c. l. nisi iā fuerit superioris p̄ sentata, arg. ext. de postul. pralat. bonē. 2. §. nec noceat. Arg. cō tra extra de offi. deleg. significantibus. Sol. secundum dominum c. meum, ut in præ. c. intimasti. in fi. c

ADDITIONES.

- a Secundum B. ¶ In dec. licet. de offi. legat.
- b Significantibus. ¶ Pro solutione datur hęc in fi. remissio.
- c In fi. Et ibi scripsi in fi. ul. gl. scilicet quod ibi iurisdictione erat extincta, hic suspensa.

¶ Bal. de Relationibus.

¶ AN Iudex in relatione debeat admittere aliquem periturum & calum niatorem: videtur q̄ non: quia hoc est potius iudicium. quam consultatio. Dic. contra. si ex actis apparet, §. de quibus. ver. ff. sed pone. ecce. G. ¶ Au ditores palatii domini Papæ debent audire & referre, non iudicare, nisi ex mandato domini Papæ, §. pe. ver. fin. G. vide j. tit. prox.

De Remissionibus 2. Rubrica.

EQVITVR videre de remissionibus: in quo vidēdū quid sit remissio: quæ in ea sunt considerāda: in qui bus casibus sit faciendā: qualiter fieri debet: quid sit of ficiū eius, ad quem remissio fit: ultimo, de remissio ne, quæ sit a superiori ad iudices inferiores, dicemus.

ADDITIONIO.

- a Supple. Causarum, de remissionibus enim personarum supra ad iudicem delicti, non tractat hęc rubric. de illa autem habetur extra, de rap. por. capit. j. & in authent. vt nulli iudic. §. si quis uero comprehen sorum. & no. in Clem. de re. iu. pastoralis. in gloss. sed nunquid de iure. ¶ De remissionibus etiam indulgentiarum rubricam habemus. sed nihil ad propositum. De remissionibus autem iurium, puta quas facit substi tutus instituto rogato de restituenda hereditate, & an diuisi habeat vim remissionis, not. & dicam j. de testib. §. j. ver. item quid si duobus. ¶ Nullus autem ex practicis posuit hanc rubric. Imo, ut dicit auctor super rubr. proxim. in princip. antiqui promiscue de relationibus & remissionibus loquebantur. Vnde autem hi c. rub. auctor traxerit alim entum, dicam, super nigro. sequitur videre, quid sit remissio.

ut, quoties
lo Moſis
minum refe
re iu. cum
o facte con
hęc eadem

entiam fecun
secundum le
ras Dei expli
Hen. Ferran.

onibus partes

vt relationem

lectu vel con
titur.

dandum.

us. Et quide
ulo. si p̄ quo
se si p̄ eo du
rā quā p̄nci
tus, & duora
n faciūt doli
ā partibus le
uel quia foret
fit scriptum,
ad fi. ¶ Tūc
al allegatio
nū. vt C. de
edidit. (ad
pellari b. vt
non fuit, postea
ed a snia
tur, vt ibi, &
relatio plene
t ext. de re. iu.
ita vt nō sit
de app. cordi
s, sed fideliter
q̄ demum
entio, tunc re
ontra. Debet
um a partibus
le appel. inti
gillatā portan
iter punietur,
iptis, olim,
FORMA.

& nil dixerunt,

em ciuili dispu
tationis ra
secundum leges
z. de app. super

& scriptum fuit
ex. & hoc vult
sententia feren
uit copiam rele
ontra dicitur